

си въ пари, вмѣсто въ натура. Това обстоятелство не е отъ малка важностъ, и азъ го подлагамъ на сериозното внимание на почитаемия окр. съвѣтъ при рѣшаванъето въпроса за подобрене съобщенията въ окръжнето.

Не отъ малка важностъ е и окръжния пѣтъ Сливенъ — Сгара-рѣка, за часъ по-скорошното започване на което и въ минжлогодишното ми изложение станж дума и имаше даже взето рѣшение, но и до сега нищо положително не е направено, а пѣкъ за нуждата и ползата отъ този пѣтъ нѣма какво и да се говори, понеже той ще бѣде единствения, който ще съедини окръжнето съ Сѣверна-България.

Огносително срѣдствата за построяванъето на всичкитѣ тия пѣтища пакъ трѣбва да се посочи на *натуралната пѣтна повинностъ* защото всѣкому сж извѣстни рамкитѣ на окръжния бюджетъ, но все пакъ всичко ще зависи отъ внимателно обмисленитѣ и цѣлесобразни рѣшения на почитаемия съвѣтъ, като веднѣжъ стореното начало се продължава до край.

МЕЖДУСЕЛСКИ ПѢТИЩА.

Нищо похвално, нищо утѣшително неможе да се каже за нашитѣ междуселски пѣтища въ отношениѣ на тѣхното щогодѣ подобрене. Всѣкому е извѣстно, че тѣ и до сега още си стоѣтъ въ онова положение, въ което сж ги оставили нашитѣ прадѣди, и за никого не е тайна, че нашето селско население е навикнжло да гледа на тѣхъ съ такава неоправдана и осждителна индеферентностъ, като че ли лошатѣ му съобщения никакъ не се докоснуватъ до неговитѣ най-жизнени интереси, като че ли отъ тѣхъ ни най-малко независи неговото благосѣстояние, а само обича да се оплаква, че по нѣманъе на пѣтища то неможе да изнесе на пазаря земледѣлческитѣ си произведения и да ги продаде съ по-добра цѣна прѣзъ онова врѣме на годината, когато тия произведения най-много се търсѣтъ и цѣната имъ значително е повишена.

Всѣкой ще да е забѣлѣжилъ, че нашитѣ селени сж навикнжли да очакватъ всичко отъ по-високото мѣсто и нищо абсолютно не прѣдприематъ и не започватъ, до като не бѣдѣтъ почти принудени да се завзематъ за подобренето на участъга си, до като не бѣдѣтъ подтикнжти отгорѣ и заставени почти